

ГАВРИШЪ

— « КІЄВЪ, » —

Подоль, Гостинный рядъ № 30.

(КНИЖНАЯ ТОРГОВЛЯ).

До Редакціи
 „Літературно - Наукового
 Вістника“

Ще 9 марця с. р. я передав у кни-
 гарню „Київської Старини“ під кви-
 танцією № 111 шість рубл. на „Лі-
 тературно - Наук. Вістн.“ за рік
 1898, але не одібрав його від Вас
 і до цього часу. Будьте ласкаві, ви-
 шліть його якомога швидше, а
 то це по документах і з мене дав-
 но уже требують.

З шануваннями

Ол. Гавриш

9/VI 1900 р.

На тім боці.

Один простий селянин передав мені перелиняну свої вірші. Селянин той ледве може писати, але у нього, на мій погляд, є поетична іскра, яку дуже користним було б розжоврити. Ці його вірші писані на мотив народних пісень. Ось їдні на взірць:

Ой засвіти ясна,

Вечірня зоре,

Та освіти ниву,

Широкее поле.

А ти, вітер ^{не буряний}

Вітер ^{не буряний} з півночі,

Повий із за гори,

Рознеси недалеко

І мотех горе.

Нехай же недалеко

Мене так не мучить,

Не гнітїть, не давить,
 Серденька не сушить.
 Нехай змача дача
 Блукає за морем,
 У стїнах далеких,
 У широких полі.
 Ой, вітроньку буйний,
 Будь ти мені другом:
 Не ширш ти великим
 Зеленьковим лугом;
 Зашири ти, друже,
 Морем та водою,
 Занеси ти, вітре,
 Недолу з собою.
 Занеси, мій друже,
 Все лихо з собою
 І сховай глибоко
 В морі під водою.

Селити М. Л.

Якщо найдете можливість, то по-

міститъ ці вірші у Вістнику,
а я покажусь йому того друко-
ваннї твѣр, то може це на-
дасть йому більшої охоти
до праці.

На окремому листкові поси-
лаю свої вірші, як що найде-
те їх здатними, то надрукуйте.

Ол. Гавришин